

Hoofdstuk 2: Grote verdrukking ná de messiaanse tijd?

In een brochure van een Nederlandse stichting trof ik de volgende stelling aan:

“De Grote Verdrukking is een Bijbels gegeven. Israël zal daar echter pas mee te maken krijgen nadat het als volk reeds enkele eeuwen zijn plaats als Koninklijk Priesterschap heeft ingenomen en heeft genoten van de grote geestelijke zegeningen, maar ook van de materiële welvaart, die het gevolg zullen zijn van het onderhouden van Gods geboden (Jes. 32:15-19; 35:1-10; 60:5-9; Hos. 2:13-14)”⁹.

Om deze uitspraak te toetsen, wil ik nagaan of de Schriftplaatsen die de schrijver noemt, zijn toekomstvisie ondersteunen.

In Jesaja 32:15-19 wordt gesproken over het “uitstorten van de Geest uit den hoge”. Op grond van dit citaat betoogt de brochure, dat het eerstvolgende punt op de agenda van God - waar het Israël betreft - niet de Grote Verdrukking is, maar een uitstorting van Gods Geest. De profetie van Jesaja begint echter niet in vers 15, maar in vers 9. De vrouwen van Jeruzalem kregen te horen, dat ze zich binnenkort niet meer zouden verheugen over fruit en wijn, maar zich zouden bekleden met een rouwgewaad (vs.9-11). Het land zou een woestijn worden, en de stad een puinhoop (vs.12-14). En die toestand van verlatenheid zou duren totdat de “Geest uit den hoge” werd uitgestort (vs.15). Jesaja 32:15 kan onmogelijk op het huidige Israël worden toegepast. Want op dit moment ligt “de burcht niet verlaten”. Het rumoer van de stad is niet “in eenzaamheid veranderd”, en “Ofel en Wachttorenen” zijn niet tot spelonken geworden (vs.14). Jeruzalem is momenteel een bruisende stad. Jes. 32:15 bewijst dus niet, dat het volgende punt op Gods agenda een uitstorting van Zijn Geest is. Wanneer we de profetie van Jesaja op onze tijd willen betrekken, moeten we op grond van vers 9 tot 14 aannemen, dat de verwoesting van stad en land voor de deur staan. Want er is op dit moment fruit en wijn in Jeruzalem.

In Jesaja 35:1-10 wordt over zegen en welvaart in Israël gesproken, maar de profeet merkt hierover op: “Zie, uw God zal komen met wraak, met de vergelding Gods: Hij zal komen en u verlossen” (Jes.35:4). Gods komst is noodzakelijk om Israël te verlossen en om de beloofde zegen te brengen. Aangezien de Here aan het eind van de grote verdrukking zal komen (Matt. 24:21-31), zal de zegen pas ná die verdrukking worden geschonken. Een messiaans rijk vóór de grote verdrukking is er in Jes.35 niet te vinden.

In Jesaja 60:5-9 wordt er heerlijkheid voor Israël aangekondigd. Maar die zegen wordt ná verdrukking genoten, want de profetie luidt: “De zonen uwer *verdrukkers* zullen deemoedig tot u komen, aan uw voeten zullen al uw *versmaders* zich neerwerpen” (Jes. 60:14). Deze voorzegging wordt aangehaald in het boek Openbaring (Openb. 3:9).

⁹ J.A.Hensen, a.w., p.13.

Het is een belofte voor “slaven van Christus” die het aanbreken van de dag des Heren zullen meemaken (vgl. Openb.1:1,10). Jesaja 60:11-20 wordt nogmaals aangehaald in het hoofdstuk van de Openbaring over het nieuwe Jeruzalem (Openb.21:23,25). Jesaja 60 zal blijkbaar worden vervuld: (i) op de komende dag des Heren, en (ii) op de nieuwe aarde.

Hosea 2:13-14 betreft een “lokken” van Israël naar de woestijn, waar God “tot haar hart zal spreken” en zich aan haar zal openbaren, waarna het volk via het dal Achor zal terugkeren in het beloofde land. De profetie over de vlucht van het volk naar de woestijn heeft betrekking op het begin (Matth. 24:15-20, Openb. 12:4-6, Openb. 12:13-16) en die over de terugkeer naar het land op het einde van de grote verdrukking (Matth. 24:31). Op dit moment bevindt Israël zich niet in de woestijn, dus de belofte dat God tot het hart van dit volk zal spreken is vandaag niet van toepassing.

Terwijl de aangehaalde Schriftplaatsen de visie van de schrijver niet ondersteunen, is zijn stelling met andere Bijbelteksten in strijd. Uit Openb.5:10 blijkt namelijk, dat het priesterschap en de koninklijke heerschappij van Israël nog in de toekomst liggen, wanneer de dag des Heren aanbreekt (vgl. Openb. 5:10 met Openb. 1:10). En in Openb.20:1-4 blijkt dat het koninklijk priesterschap van de heiligen pas zal aanvangen wanneer de satan is gebonden.

Conclusie

Mijns inziens plaatst de Schrift de Grote Verdrukking niet ná, maar **vóór** het Messiaanse rijk. “Door lijden tot heerlijkheid” is een patroon dat we in de Bijbel dikwijls aantreffen. Het omgekeerde strookt niet met Gods plannen en bedoelingen.

* * * * *